

РЕШЕНИЕ

№ 11970

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1113** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на И. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“В“,ап.49,тел.: [ЕГН], ел.адрес [електронна поща] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GRAM-1534111 от 02.12.2025г. на старши полицай Н. К., СДВР,09РУ, с която по отношение на жалбоподателя е постановено временно отнемане СУМПС до решаване въпроса за отговорността,но не повече от бмесеца.
Твърди се,че процесната заповед е незаконосъобразна,като постановена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. В частност:
Липсват доказателства,които да потвърждават посоченото нарушение на чл.140 ал.1 ЗДвП.
В АУАНq към който реферира заповедта, липсва посочване въз основа на коя разпоредба управляваното МПС се счита нерегистрирано или с прекратена регистрация предвид факта,че регистрационните му табели са демонтирани едва след извършената проверка.
Не е доказано уведомяване нито на жалбоподателя,нито на собственика на автомобила относно факта,че регистрацията на МПС е служебно прекратена.При липса на уведомяване не може да се приеме и наличие на знание относно прекратената регистрация.Съгласно чл.186 ал.2 Наредба № 1-45 от 24.03.2000г. при прекратяване регистрацията по ал.1 т.2,2,3,4 или 8 се уведомява собственикът, задължение аналогично и с нормата на чл.143 ал.10 ЗДвП,което не изпълнено.
Ответната страна не/изразява становище за не/основателно на жалбата.
Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр

чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б.“б“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът съобрази и приема:

С оспорената заповед е установено от фактическа страна, че на 02.12.2025г. против жалбоподателя е съставен АУАН № 3585959 от старши полицаи К., О9РУ,СДВР затова, че управлява лек автомобил Тойота Я.,рег [рег.номер на МПС] по бул. „Д-р П. Д.“ с посока на движение от [улица]към [улица]със служебно прекратена регистрация поради изтекла на 04.11.2025г. застраховка „Гражданска отговорност“. Посочено е,че е налице нарушение на чл.182 ал.5 ЗДвП, обуславящо приложението на чл. 171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП.

Поради което и му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но не повече от бмесеца“ .

По силата на чл.172 ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Процесно обжалваната Заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Служебно известна е Заповед № 81213-1632/02.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, като по делото е приложена Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на Директора на СДВР, както и длъжностна характеристика за заеманата длъжност от постановилият процесната Заповед старши полицай.

Заповедта е издадена в писмена форма, при изложение на фактическите и правни основания за постановяването и, но в нарушение на материалния закон.

По силата на чл. 171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.

С процесната заповед е посочено, че лицето е извършило нарушение на чл. 182 ал.5 ЗДвП. Посочената разпоредба обусловила приложението на настоящата ПАМ предвижда,че при системно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в троен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца. Същата предвижда по-високо наказание при системно нарушаване изискванията за шофиране със съобразена скорост.

Ето защо следва да се приеме,че процесната заповед е материално незаконосъобразна. Успоредно с това същата е постановена при противоречие между описанието на нарушението и посочената разпоредба – съществено процесуално нарушение в изискването за мотивираност на административния акт. Така,нито по преписката се съдържат данни, нито в процесната заповед са изложените съображения обосноваващи извода за приложение на заповедта поради констатирано системно превъзхождение на скоростта. Заповедта е обоснована с установена прекратена регистрация на автомобила поради изтекла застраховка гражданска отговорност. Управлението на deregистриран автомобил представлява отделно самостоятелно,но непосочено от органа,

нарушение.

Констатираният порок на акта се квалифицира по чл.146 т.3 и т.4 от АПК.

Следва да се отбележи още,че в посоченият АУАН към който реферира оспорваната заповед съдържа означение на нарушение на чл. 140 ал.1 ЗДвП,която разпоредба обаче не е сред предвидените като основание за постановяване на ПАМ по чл.171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП.

Поради това и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ от АПК, Административне съд С.-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ГРАМ-1534111 от 02.12.2025г. на старши полицай Н. К., СДВР, 09 РУ.

Решението е окончателно.

Съдия: